

Bu yazıyı sana adıyorum. Bu yazıdan başka adayacak bir şeyim yok. Ne var ki yazıdan başka adayacak sana?

Türkçemizin müstesna *relative pronoun*'u ki bağlacını sevmem. Yabancı. Dil konusunda ırkçılığım yoktur ama *ki*'ye bakışım hafif ırkçı. Bir yazıda *ki* varsa, çoksa, yazarın Türkçe düşünmeyi bilmediği, amudî zihinle yazdığını düşünürüm veya yazdıktan sonra okumadığını, okumadan yazdığını.

Çalışmak. Kafamın içindeki büyük dert bu. Daha çok çalışmak ama bir yandan da çalışmaya inanmamak. Kesbiliğe inanmamak daha doğrusu. Çalışmanın normal bir davranış şekli olmadığını düşünebilsem sorun kalmayacak. *Çalışkanlar anormal aslında*. İnsanların çalışması, çalışmak istemesi, bunda bir fayda görmesi acayip. Çalışmak doğal değil. Çalışmak insanın hastalığı. Tembelliğin anormal görünmesi aslında insanlığın en büyük komplosu.

Alerjik rinitimin sebebi nedir? Hastalıklara bu isimleri kim buluyor acaba? Rinit olmuşum. Tirit. Senelerdir alerjik rinitim. Doktora gittim, önce kullandığım ilacı kesip, test yaptı, sonra *hmm, çavdar otu, ıhlamur söğüt kavak ağaçlarına alerjiniz var* deyip, aynı ilacın farklı bir şirkette istihsal edilenini verdi. Yanına da iki fıfıs, bir de *gerektiğinde* diye başka bir ilaç Şimdi, sevgili doktor, ben bu zıkkımı yine içeceksem, o testleri neden yaptık?

Bana *gerektiğinde* diye verilen hiçbir ilacı kullanmıyorum. Ev ağrı kesici, her gittiğim doktor bana bir ağrı kesici yazıyor, ben de onları alıp evde saklıyorum. Arada misafirler soruyor, *ne istersin, majezik mi, parol mu, geçen gün yeni bir hap verdiler ondan deneyin isterseniz* diyorum. İçmem ama içiririm.

Bu ramazan hiç davulcu görmedim. Görseydim *bilader, ben davula inanmıyorum* diyecektim. Tepkisini merak ediyorum. Birkaç senedir para vermiyorum zaten. Çocukluğumuzun kaybolmuş adetlerinden olmasını diliyorum.

Sabah böyle bir konusuzlukla uyanmak. İnsanın konusuzluktan bayılması.

Konu aklıma başka zamanlarda geliyor. Başka zamanların ruhu konu.

Eklediğim ne var? Ruhun ruha eklenmesi diyorlar.

Ruhun ruha eklenmesiyle oluşmuş büyük ruh. Hepimiz büyük ruhun parçalarıysak şayet, nasıl oluyor da ayrı kalabiliyoruz? Ayrılığın bir vehim, bir hayal olduğunu, birleşmenin tek gerçek olduğunu söylüyorlar. Tasavvuf. Theosophia.

Kimsenin gitmediği bir köye ilk giden ben idim. İnsanların nasıl olup da oradan çıkıp buraya gelmediğini, neden korktuklarını sordum. Sen aya gitmeye neden korkuyorsan, onlar da aynı sebepten senin şehrine gelmekten korkuyor.

Ben bildiğim insanların burada yaşadığına inanmam.

Hayatınların hiç araba görmemiş gibiydiler. Bir takım kadınlar, bir takım yerleri süpürüyor. Aldıkları ve almadıklarıyla.

ELimle yazdığımın sonunda bitmiş olmasından mı? Elkimle yazdığım kitabın Allah katından olduğunu iddia etmek mi? Bize bir çıkış sun. Eskilerin yanlış olmadığını, ama bugün için doğru da olmadıklarını söyleyen bir çıkış.

Politik yazılar yazmak istiyorum ama politikanın bugünkü gibi bir zavallılık olmadığı zamanda.

Kürt bağımsızlığıyla derdi olmayan, böyle bir gaye gütmeyen bir insanın neden HDP'ye oy vereceğini anlamak zor. Bu garip inşaat çalışmalarından buıkmak için ne dediğimizi sunmak zor.

Yeşil Yeşertmek.

Hiç olduğun gibi göründün mü? Bana bir *sürücü* yazar mısın? Bana bir sürücü şeklinde bir şey yazar mısın? Bu servislerin nasıl çalışacağına emin misin? Bu specleri nasıl yazdığından emin misin?

Hiç olduğun gibi göründün mü? Olmadı mı? Çalışmak gerekmedi mi? Yayınlamak gerekmedi mi? Soruların cevabını bulmak gerekmedi mi? Ürün ve hizmetlerin ne olmasını bekliyoruz? Bu bildiklerimizden ne anlıyoruz?

İlk Linux kernel işimi aldığımda, henüz hiç kernel derlememiştim. Bunu mu söyletecekler? Şu an bölünmem mümkün değil. Başka işler yaptırmak da mümkün değil. Belki hepsinden daha manasızca bir iş olmak zorunda ama yetişmek de zorunda değil. Ne olacak bizim bu derdimizin çözümü? Kafamın içine kurdukları bir RNN vasıtasıyla yazdırıyorlar bu metni. Ne dediğimi, elimin ne yazdığını ben de bilmiyorum.
